

ת"פ 49828/07 - וואlid אלשמאלי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 49828-07-15 מדינת ישראל נ' אלשמאלי

בפני כב' השופט איתן ברסלר-גונן, סגן נשיאה

וואlid אלשמאלי
מבקש (נאשם)

נגד
מדינת ישראל

משיבה (נאשמה)

החלטה

1. בפני בקשה מטעם הנאשם לדחית מועד תשלום הפיזיים יתר התשלומים.
2. הנאשם הורשע ונגורר דיןנו ביום 19.10.2015 בגין עבירות של התפרצויות לבית מגורים וగנבה ממנו. נגורר עליו עונש מווסכם שככל מסר למשך 25 חודשים (עונש זה כולל בתוכו מסר על תנאי שהופעל) וכן הוטל עליו לפצות את קורבן העבירה בסך של 12,000 ₪ ולשלם קנס בסך 2,000 ₪.
3. קורבן העבירה הינה אשה מבוגרת, בת 69 והוסכם בין הצדדים כי הפיזי ישולם ב- 15 תשלום חל מטור שישנה חודשים ממועד גזר הדין. בהתאם לכך נגורר על הנאשם להתחיל לשלם את הפיזי ביום 1.5.2016 ונקבע שם לא ישלם את אחד התשלומים במועד, תעמוד היתה לפירעון מיידי ויתווסף הפרשי הצמדה וריבית חוק.
4. ביום 2.5.2016 (לאחר שחלף המועד לתשלום הראשון) הגיע הנאשם בקשה זו ובה עתר לדוחות את מועד התשלום הראשון (ולאחר מכן את יתר התשלומים בהתאם) כך שיחול החל ממועד שחרורו (הצפו לטענות) בחודש יולי 2017. לטענותו, הוא אסיר בהפרדה ולא תמייקה משפחתייה.
5. הנאשמה מתנגדת ומפנה להסדר הטיעון.
6. בחרנתי את הבקשה וסבירני כי דינה להדוחות: מדובר בשינוי משמעותו בגורם דין. לא בכך קבעו הצדדים ביניהם את מועד תשלום הפיזי, בשם לב להזות קורבן העבירה ולצריכה, נכון גילה המבוגר יחסית.
- זאת ועוד: אילו התבקשה רק הפקחת תוספות פיגור או הפרשי הצמדה, היה הנושא בסמכות מקבלת של בית המשפט ושל המרכז לגביית קנסות. ואולם, מדובר בשינוי משטר התשלומים שנקבע בגזר דין ולבית המשפט אין עוד סמכות לעשות כן, אלא רק למרדף לגביית קנסות.

כך קובע סעיף 5ב(א) בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה - 1995:

"מנהל המרכז [לגבית קנסות - א.ב.ג.] רשאי, על פי בקשתו של חייב, לפרסום או לדוחות את תשלוםו של חייב, אם שוכנע כי היו סיבות סבירותiae לאי תשלום החוב, כלו או חלקו,"

עמוד 1

במועדו, או כי קיימות נסיבות אישיות מיוחדות של החיב המצדיקות פרישה או דחיה של התשלום כאמור. [הדגשה שלי - א.ב.ג.]

כך נפסק לمثال בرع"א 8994/2012 **חליל נ' מדינת ישראל** (29.4.2012) על ידי כב' השופט י. עmittel:

"...שונה דינה של בקשה לביטול תוספת פיגורם מבקשת לפרש תשלום החוב או דחיתתו. בעוד שהראשונה מסורה בידי בית המשפט שגורר את דינו של המבקש, כאשר החלטתו ניתנת לערעור כהחלטה אחרת של אותו בית משפט בעניין אזרחי, הרי שהאחרונה [דחית תשלום הפיזי - א.ב.ג.] מסורה בידי המרכז לגביית קנסות."

וראו גם פסיקתו של כב' השופט ח. מלצר בرع"ב 6445/2013 **צדוק נ' המרכז לגביית קנסות** (13.3.2014).

7. לא רק שהבקשה אינה ראייה בנסיבות ההסדר ומהותה קביעה משטר הפיזיים כפי שנקבע, היא גם לא בסמכותו של בית משפט זה, אלא בסמכות המרכז לגביית קנסות.

8. משכך, הבקשה (לבית המשפט) נדחתת.

המציאות תודיע בדחיפות לצדים ולמבקש באמצעות שב"ס במקום מסרו.

ניתנה היום, י' אייר תשע"ו, 18 Mai 2016, בהעדר הצדדים.